

Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 9842 af 22/06/2022 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - uanset handicap - adgangsbegrænsning - sundhed - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 21-38693

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - uanset handicap - adgangsbegrænsning - sundhed - ej medhold

J.nr. 21-38693

En kvinde klagede til Ligebehandlingsnævnet over, at hun var blevet afvist i at deltage i en dyreudstilling, fordi hun ikke kunne fremvise coronapas. Kvinden oplyste, at hun af helbredsmæssige årsager var fritaget for coronapas.

Kvinden blev afvist på et tidspunkt, hvor der var indført krav om fremvisning af coronapas. Kravet om fremvisning af coronapas blev indført som en midlertidige restriktion på grund af COVID-19 pandemien.

Nævnet vurderede at barriereren i form af kravet om fremvisning af coronapas ikke havde en tilstrækkelig lang varighed til at være omfattet af beskyttelsen i handicapdiskriminationsloven.

Kvinden fik derfor ikke medhold i klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af handicap i forbindelse med indklagedes krav om, at klager skulle kunne fremvise gyldigt coronapas for at deltage i en udstilling.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med handicapdiskriminationsloven, at indklagede afviste klager, fordi hun ikke kunne fremvise coronapas.

Sagsfremstilling

Klager ønskede at deltage i en dyreudstilling arrangeret af indklagede. Udstillingen varede fra den 4. til den 5. september 2021.

Klager henvendte sig den 21. august 2021 til indklagede med følgende mail:

”Hej [navn],

Jeg vil bare lige høre om jeg er velkommen, som publikum, på udstillingen i [by], når jeg er fritaget for coronapas. Jeg har selvfølgelig relevant dokumentation for fritagelsen.

Samme spørgsmål gør sig gældende til [...] mødet i [...] hallen d. 26/8, hvor jeg er tilmeldt.

Mvh

[Klager]”

Af indklagedes svar til klager af samme dato fremgår:

Hej [klager].

Til studiekredsen er der ikke krav om coronapas, men på udstillingen er der krav om corona pas (vaccination eller frisk test) pga. antallet af mennesker.

VH

[navn]”

Klager svarede senere samme dag følgende:

”Hej [navn],

Det var mødet den 29., jeg mente [emoji]

Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke mener i følger reglerne, ved at forlange at jeg skal testes eller vaccineres [...] jeg netop er lovligt fritaget for disse ting. ”

Af indklagedes svar til klager af samme dato fremgår:

”Hej [klager].

Udstillingen er et privat arrangement, så vi kan for så vidt beslutte hvad vi vil. Vi har ikke lyst til at have nogen med ukendt status inde, når så mange gør hvad de kan for at få os videre - vi vil heller ikke se folks [dyr], medmindre de er vaccineret ;)

På [...] mødet skal du vise dine papirer på hotellet, som jeg tænker godkender en fritagelse.

VH

[navn]”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 1. september 2021.

Klager fremsatte i klagen en påstand om betaling af en godtgørelse på 500 kr.

Klager har fremlagt kopi af lægelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at hun har en perforation af næseskillevæggen.

Efter sagens karakter har Ligebehandlingsnævnet ikke fundet anledning til at høre indklagede.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af handicap.

Klager var ikke velkommen på en dyreudstilling, som var åben fra den 4. til den 5. september 2021, da hun ikke kunne fremvise coronapas.

Klager var fritaget for coronapas og kunne ikke testes for corona på grund af en perforation af næseskillevæggen. Det fremgår af Sundhedsministeriets ”Orientering om ændringer i regler for personer, der er undtaget for test og coronapas pr. 1. juli 2021”, at en af årsagerne til undtagelse er ”misdannelse af næsen, nyligt brækket næse eller lignende”.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det fremgår af handicapdiskriminationsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af dennes handicap. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed på alle områder i samfundet. Forbuddet gælder dog ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Handicap

Det følger af handicapdiskriminationslovens forarbejder, at vurderingen af lovens anvendelsesområde skal tage udgangspunkt i begrebet handicap i forskelsbehandlingsloven (lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv.).

Begrebet ”handicap” i forskelsbehandlingsloven og det bagvedliggende EU-direktiv fortolkes i overensstemmelse med EU-Domstolens og Højesterets praksis.

I sager om forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet må nævnet på den baggrund foretage en vurdering af, om en skade eller sygdom konkret har medført sådanne langvarige funktionsbegrænsninger, at den berørte person er forhindret i at fungere på lige vilkår med andre personer i en tilsvarende livssituation. Ved denne vurdering vil indholdet af fremlagte lægejournaler, kommunale akter, skoleudtalelser mv. indgå.

Klager skal godtgøre, at hun på tidspunktet for den påståede forskelsbehandling havde et handicap i lovens forstand.

Klager har fremlagt dokumentation for, at hun havde en perforation af næseskillevæggen.

Af handicapdiskriminationslovens forarbejder fremgår videre:

”EU-Domstolen har i de forende sager C-335/11 og C-337/11 udtalt, at direktiv 2000/78 kun omfatter handicap, der er medfødt, eller som skyldes ulykker, og udelukker handicap, der er forårsaget af en sygdom. Det slås følgelig fast, at hvis en helbredelig eller uhelbredelig sygdom medfører en begrænsning som følge af blandt andet fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige fod med andre arbejds-

tagere, og hvis denne begrænsning er af lang varighed kan en sådan sygdom henføres under begrebet handicap som omhandlet i direktiv 2000/78. ”

I den principielle afgørelse j.nr. 21-32899, som blev behandlet på Ligebehandlingsnævnets møde den 29. april 2022, vurderede nævnet, at barriereren i form af kravet om fremvisning af coronapas på tidspunktet for indklagedes afvisning af klager ikke havde haft tilstrækkelig lang varighed til at være omfattet af beskyttelsen i loven.

Nævnet vurderer, at den foreliggende sag angår det samme spørgsmål, som nævnet tog stilling til i afgørelsen fra det principielle møde den 29. april 2022.

Nævnet vurderer endvidere, at der ikke er oplysninger i sagen, der giver anledning til en anden vurdering eller et andet resultat end det, som nævnet nåede frem til i afgørelsen j.nr. 21-32899.

Nævnet bemærker, at kravet om fremvisning af coronapas havde karakter af en midlertidig foranstaltning, som ikke udgjorde en begrænsning af lang varighed.

Uanset klagers helbredsmæssige gener, finder nævnet herefter, at indklagede ikke har handlet i strid med handicapdiskriminationsloven.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Efter indholdet af klagen sammenholdt med oplysningerne i sagen har nævnet ikke fundet anledning til at foretage høring af indklagede.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 6, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Handicapdiskriminationsloven

- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 5, stk. 3, om forbud mod forskelsbehandling